വർത്തമാന ഈശ്വരീയ ജന്മം - അമൂല്യ ജന്മം

ഇന്ന് രത്നാകരനായ ബാബ തന്റെ അമൂല്യമായ രത്നങ്ങളെ കണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇത് അമൂല്യമായ അലൗകീക രത്നങ്ങളുടെ ദർബാറാണ്. ഓരോ രത്നവും അമൂല്യമാണ്. ഈ വർത്തമാന സമയത്തെ വിശ്വത്തിലെ മുഴുവൻ സമ്പത്ത് അഥവാ വിശ്വത്തിലെ മുഴുവൻ ഖജനാക്കളും ഒരുമിപ്പിച്ചാലും അതുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ഓരോ ഈശ്വരീയ രത്നവും പല മടങ്ങ് അമൂല്യമാണ്. നിങ്ങൾ ഓരോ രത്നങ്ങളുടെയും മുന്നിൽ വിശ്വത്തിലെ മുഴുവൻ ഖജനാക്കളും ഒന്നുമല്ല. അത്രയും അമൂല്യ രത്നമാണ്. ഈ അമൂല്യ രത്നങ്ങൾ മുഴുവൻ കല്പത്തിലും സംഗമയുഗത്തിൽ മാത്രമേ ലഭിക്കൂ. സത്യ യുഗീ ദേവാത്മാവിന്റെ പാർട്ട് ഈ സംഗമയുഗീ ഈശ്വരീയ അമൂല്യ രത്നമാകുന്നതിന്റെ പാർട്ടിന് മുന്നിൽ രണ്ടാമത്തെ നമ്പറായി മാറുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഈശ്വരീയ സന്താനങ്ങളാണ്, സത്യയുഗത്തിൽ ദേവത സന്താനങ്ങളായിരിക്കും. ഈശ്വരന്റെ നാമം, മഹിമ, ജന്മം, കർമ്മം ശ്രേഷ്ഠമാണ്, അതേപോലെ ഈശ്വ രീയ രത്നങ്ങളുടെ അഥവാ ഈശ്വരീയ സന്താനങ്ങളായ ആത്മാക്കളുടെ മൂല്യവും സർവ്വ ശ്രേഷ്ഠമാണ്. ഈ ശ്രേഷ്ഠ മഹിമയുടെ അഥവാ ശ്രേഷ്ഠമായ മൂല്യങ്ങളുടെ സ്മരണ ഇപ്പോഴും 9 രത്നങ്ങളുടെ രൂപ ത്തിൽ പാടുന്നുണ്ട്, പൂജിക്കുന്നുണ്ട്. 9 രത്നങ്ങളെ വ്യത്യസ്ഥമായ വിഘ്ന വിനാശക രത്നങ്ങളായി പാടു ന്നു. വിഘ്നങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് വിശേഷതകളുള്ള രത്നങ്ങൾ മോതിരമാക്കി അണിയുന്നു അഥവാ ലോക്ക റ്റായി ഉപയോഗിക്കുന്നു അഥവാ ഏതെങ്കിലും രൂപത്തിലൂടെ ആ രത്നത്തെ വീട്ടിൽ വയ്ക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ അവസാനത്തെ ജന്മം വരെയും വിഘ്ന വിനാശകന്റെ രൂപത്തിൽ തന്റെ സ്മരണ കണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കു ന്നു. തീർച്ചയായും നമ്പർവാറാണ് എന്നാൽ നമ്പർവാറായിട്ടും സർവ്വരും അമൂല്യവും വിഘ്ന വിനാശക രുമാണ്. ഇന്നും ശ്രേഷ്ഠ സ്വരൂപത്തിലൂടെ നിങ്ങൾ രത്നങ്ങളുടെ സ്വമാനം ആത്മാക്കൾ വയ്ക്കുന്നുണ്ട്. വളരെ സ്നേഹത്തോടെ, സ്വച്ഛതയോടെ സൂക്ഷിച്ച് വയ്ക്കുന്നു കാരണം നിങ്ങൾ എങ്ങനെയായിക്കോ ട്ടെ, സ്വയത്തെ അത്രയും യോഗ്യതയുള്ളവർ എന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലായെങ്കിലും ബാബ നിങ്ങൾ ആത്മാ ക്കളെ യോഗ്യരാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി സ്വന്തമാക്കി. സ്വീകരിച്ചു- നീ എന്റേത്, ഞാൻ നിന്റേതും. ഏത് ആത്മാവിന്റെ മേലാണൊ ബാബയുടെ ദൃഷ്ടി പതിഞ്ഞത്, പ്രഭുവിന്റെ ദൃഷ്ടി കാരണം അമൂല്യമായി തീരുന്നു. പരമാത്മ ദൃഷ്ടി കാരണം ഈശ്വരീയ സൃഷ്ടിയുടെ, ഈശ്വരീയ ലോകത്തിലെ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാ വായി മാറുന്നു. പാരസ്നാഥന്റെ സംബന്ധത്തിൽ വന്നു അപ്പോൾ പാരസിന്റെ പ്രഭാവം ഉണ്ടാകുന്നു അതിനാൽ പരമാത്മ സ്നേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടി ലഭിക്കുന്നത് കാരണം മുഴുവൻ കല്പത്തിൽ ദേവതമാരുടെ രൂപത്തിൽ, അരകല്പം ജഢ ചിത്രങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ അഥവാ വ്യത്യസ്ഥമായ സ്മരണയുടെ രൂപത്തിൽ, രത്നങ്ങളുടെ രൂപത്തിലും, നക്ഷത്രങ്ങളുടെ രൂപത്തിലും നിങ്ങളുടെ സ്മരണയുണ്ട്. ഏത് രൂപത്തിൽ സ്മരണയുണ്ടെങ്കിലും, മുഴുവൻ കല്പത്തിലും സർവ്വരുടെയും സ്നേഹിയായിട്ടിരിക്കൂ കാരണം അവി നാശി സ്നേഹ സാഗരന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടി മുഴുവൻ കല്പത്തേക്കും സ്നേഹത്തിന്റെ അധികാരി യാക്കി മാറ്റുന്നു അതിനാൽ ഭക്തർ ദൃഷ്ടിയിലൂടെ പരിവർത്തനപ്പെടുന്നതിന് അര നിമിഷത്തിന്റെ, ഒരു നിമിഷത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിക്ക് വേണ്ടി ദാഹിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഈ സമയത്തെ സ്നേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടി അവിനാശി സ്നേഹത്തിന് യോഗ്യരാക്കുന്നു, അവിനാശി പ്രാപ്തി സ്വതവേ ഉണ്ടാകുന്നു. സ്നേഹത്തോടെ ഓർക്കുന്നു, സ്നേഹത്തോടെ വയ്ക്കുന്നു, കാണുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ കാര്യം- സ്വച്ഛത അർത്ഥം പവിത്രത. നിങ്ങൾ ഈ സമയത്ത് ബാബയിലൂടെ പവിത്രതയുടെ ജന്മ സിദ്ധ അധികാരം പ്രാപ്തമാക്കുന്നു. പവിത്രത അഥവാ സ്വച്ഛത നിങ്ങളുടെ സ്വധർമ്മമാണെന്ന് അറി യാമല്ലോ- അതിനാൽ പവിത്രതയെ സ്വന്തമാക്കുന്നത് കാരണം നിങ്ങളുടെ സ്മരണയുള്ളയിടത്ത് പവി ത്രത അഥവാ സ്വച്ഛത ഇപ്പോഴും സ്മരണയുടെ രൂപത്തിലുണ്ട്. അര കല്പം പവിത്രമായ പാലനയുണ്ട്, പവിത്രമായ ലോകമാണ്. അപ്പോൾ അര കല്പം പവിത്രതയിലൂടെ ജനിക്കുന്നു, പവിത്രതയിലൂടെ പാലി ക്കപ്പെടുന്നു, അര കല്പം പവിത്രതയിലൂടെ പൂജിക്കപ്പെടുന്നു.

മൂന്നാമത്തെ കാര്യം- വളരെ ഹൃദയത്തോടെ, ശ്രേഷ്ഠമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി, അമൂല്യമാണെന്ന് മനസ്സി ലാക്കി സംരക്ഷിക്കുന്നു കാരണം ഈ സമയത്ത് സ്വയം ഭഗവാൻ മാതാ പിതാവിന്റെ രൂപത്തിലൂടെ നിങ്ങൾ കുട്ടികളെ സംരക്ഷിക്കുന്നു അർത്ഥം പാലിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവിനാശി പാലനയായത് കാര ണം, അവിനാശി സ്നേഹത്തിനോടൊപ്പം സംരക്ഷിക്കുന്നത് കാരണം മുഴുവൻ കല്പം വളരെ റോയൽറ്റി യോടെ, സ്നേഹത്തോടെ, ബഹുമാനത്തോടെ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ സ്നേഹം, സ്വച്ഛത, സ്നേഹ ത്തോടെ സംക്ഷിക്കുന്നതിന് അവിനാശിയായി പാത്രമാകുന്നു. അപ്പോൾ മനസ്സിലായോ എത്ര അമൂല്യമാ

ണെന്ന്. ഓരോ രത്നത്തിനും എത്ര മൂല്യമുണ്ട്. അതിനാൽ ഇന്ന് രത്നാകരനായ ബാബ ഓരോ രത്നത്തിന്റെയും മൂല്യത്തെ കണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. മുഴുവൻ ലോകത്തിലെയും അക്ഷൗണി ആത്മാക്കൾ ഒരു ഭാഗത്താണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ 5 പാണ്ഡവർ അക്ഷൗണിയേക്കാൾ ശക്തിശാലികളാണ്. അക്ഷൗണി നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ ഒന്നിന് സമാനം പോലുമല്ല, അത്രയും ശക്തിശാലിയാണ്. അപ്പോൾ എത്ര മൂല്യവാനായി. ഇത്രയും മൂല്യത്തെ അറിയുന്നുണ്ടോ? അതോ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് സ്വയത്തെ മറക്കുന്നുണ്ടോ. സ്വയത്തെ മറക്കുമ്പോൾ പരിഭ്രാന്തരാകുന്നു. സ്വയത്തെ മറക്കാതിരിക്കൂ. സദാ സ്വയത്തെ അമൂല്യമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി മുന്നോട്ട് പോകൂ. എന്നാൽ ചെറിയ തെറ്റ് ചെയ്യരുത്. അമൂല്യമാണ് എന്നാൽ ബാബയുടെ കൂട്ട്ക്കെട്ട് കാരണം അമൂല്യമാണ്. ബാബയെ മറന്ന് കേവലം സ്വയമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ അത് തെറ്റാകുന്നു. ബാബയെ മറക്കരുത്. ആയി തീർന്നു എന്നാൽ ബാബയുടെ കൂടെയല്ലേ ആയത്. ഇതാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്റെ വിധി. വിധിയെ മറന്നാൽ അറിവ് അജ്ഞതയുടെ രൂപത്തിൽ പരിവർത്തനപ്പെടുന്നു. പിന്നീട് ഞാൻ എന്ന ബോധം ഉണ്ടാകുന്നു. വിധിയെ മറക്കുന്നതിലൂടെ സിദ്ധിയുടെ അനുഭവമുണ്ടാകുന്നില്ല, അതിനാൽ വിധി പൂർവ്വം സ്വയത്തെ മൂല്യാവാനാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി വിശ്വത്തിലെ പൂർവ്വജരാകൂ. ഞാൻ ഒന്നുമല്ല എന്ന് ചിന്തിച്ച് പരിഭ്രാന്തരാകരുത്. ഞാൻ ഒന്നുമല്ലായെന്നും അഥവാ ഞാൻ തന്നെയാണ് എല്ലാം എന്ന് ചിന്തിക്കരുത്. രണ്ടും തെറ്റാണ്. ഞാനാണ് എന്നാൽ ആക്കുന്നവനാണ് ആക്കിയത്. ബാബയെ മാറ്റുമ്പോൾ അത് പാപമായി മാറുന്നു. ബാബയുണ്ടെങ്കിൽ പാപമില്ല. ബാബയുടെ പേരുള്ളയിടത്ത് പാപത്തിന്റെ അടയാളം പോലുമില്ല. പാപമുള്ളയിടത്ത് ബാബയുടെ പേരോ അടയാളമോയില്ല. അപ്പോൾ തന്റെ മൂല്യത്തെ മനസ്സിലാക്കിയോ.

ഭഗവാന്റെ ദൃഷ്ടിക്ക് പാത്രമായി, സാധാരണ കാര്യമല്ല. പാലനയ്ക്ക് പാത്രമായി. അവിനാശി പവിത്രതയുടെ ജന്മസിദ്ധ അധികാരത്തിന്റെ അധികാരിയായി, അതിനാൽ ജന്മസിദ്ധ അധികാരം ഒരിക്കലും പ്രയാസമായി അനുഭവപ്പെടുന്നില്ല. സഹജമായി പ്രാപ്തമാകുന്നു. അതേപോലെ സ്വയം അനുഭവിയാകണം, അധികാരി കുട്ടികൾക്ക് പവിത്രത പ്രയാസമായി അനുഭവപ്പെടില്ല. പവിത്രത പ്രയാസമായി തോന്നുന്നവർക്ക് കൂടുതൽ ചഞ്ചലത അനുഭവപ്പെടുന്നു. പവിത്രത സ്വധർമ്മമാണ്, ജന്മ സിദ്ധ അധികാരമാണ് അതിനാൽ സദാ സഹജമായിരിക്കും. ലോകത്തിലുള്ളവർ ദൂരെയകലുന്നു, എന്തിന്? പവിത്രത പ്രയാസമായി അനുഭവപ്പെടുന്നു. അധികാരി ആത്മാക്കളല്ലാത്തവർക്ക് പ്രയാസമായി അനുഭവപ്പെടുന്നു. അധികാരി ആത്മാക്കൾ വരുമ്പോൾ തന്നെ ദൃഢ സങ്കല്പമെടുക്കുന്നു- പവിത്രത ബാബയുടെ അധികാരമാണ്, അതിനാൽ പവിത്രമാകുക തന്നെ വേണം. ഹൃദയത്തിന് പവിത്രത സദാ ആകർഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും. പോകുന്തോറും സങ്കലപത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ, സ്വപ്നത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ മായ പരീക്ഷിക്കാൻ വന്നാലും, നിങ്ങൾ നോളേജ്ഫുളായത് കാരണം ഭയപ്പെടില്ല. എന്നാൽ ജ്ഞാനത്തിന്റെ ശക്തിയിലൂടെ സങ്കല്പത്തെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്നു. ഒരു സങ്കല്പത്തിന്റെ പിന്നാലെ അനേക സങ്കല്പങ്ങളെ രചിക്കില്ല. അംശത്തെ വംശത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ കൊണ്ടു വരില്ല. എന്ത് സംഭവിച്ചു, ഇങ്ങനെയുണ്ടായി....ഇതാണ് വംശം. കേൾപ്പിച്ചല്ലോ- എന്ത് കൊണ്ട് എന്നതിൽ നിന്നും ക്യൂ ഉണ്ടാകുന്നു. ഇത് വംശത്തെ രചിക്കുന്നു. വന്നു സദാ കാലത്തേക്ക് പോയി. പരീക്ഷിക്കാൻ വന്നു, പാസായി സമാപ്തം. മായ എന്ത് കൊണ്ട് വന്നു, എവിടെ നിന്ന് വന്നു. ഇവിടെ നിന്ന് വന്നു, അവിടെ നിന്ന് വന്നു. വരാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. എന്ത് കൊണ്ട് വന്നു.ഈ വംശം ഉണ്ടാകരുത്. വന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഇരുത്താതിരിക്കൂ. ഓടിക്കൂ. എന്ത് കൊണ്ട് വന്നു....അങ്ങനെ ചിന്തിച്ചാൽ മായ ഇരുന്നു പോകും. മുന്നോട്ടുയർത്താനും പരീക്ഷിക്കാനുമാണ് വന്നത്. മുന്നിലുള്ള ക്ലാസ്സിലേക്കുയർത്തുന്നതിന്, അനുഭവിയാക്കുന്നതിനാണ് വന്നത്. എന്ത് കൊണ്ട് വന്നു, ഇങ്ങനെ വന്നു, അങ്ങനെ വന്നു ഇത് ചിന്തിക്കരുത്. പിന്നെ ചിന്തിക്കും മായയുടെ രൂപം ഇങ്ങനെയാണോ. ചുവപ്പാണൊ, പച്ചയാണൊ, മഞ്ഞയാണൊ. ഈ വിസ്താരത്തിലേക്ക് പോകുന്നു. ഇതിലേക്ക് പോകാതിരിക്കൂ. എന്തിന് ഭയക്കുന്നു, മറി കടക്കൂ. ബഹുമതിയോടെ പാസാകൂ. ജ്ഞാനത്തിന്റെ ശകതിയുണ്ട്, ആയുധമുണ്ട്. മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിവാനാണ്, ത്രികാലദർശിയാണ്, ത്രിവേണിയാണ്. എന്ത് കുറവാണ് ഉള്ളത്. പെട്ടെന്ന് ഭയക്കരുത്. ഉറുമ്പ് വന്നാലും ഭയക്കുന്നു. കൂടുതൽ ചിന്തിക്കുന്നു. ചിന്തിക്കുക അർത്ഥം മായയെ ആനയിക്കുക. പിന്നെ മായ വീടാക്കി മാറ്റുന്നു. വഴിയിലൂടെ പോകുമ്പോൾ മോശമായ എന്തെങ്കിലും വസ്തുക്കൾ കാണുമ്പോൾ എന്ത് ചെയ്യും! നിന്ന് ചിന്തിക്കുമോ- ഇതാരാണ് എറിഞ്ഞത്, എന്ത് എന്തു കൊണ്ട് സംഭവിച്ചു! സംഭവിക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു, ഇത് ചിന്തിക്കുമോ അതോ മാറി പോകുമോ. കൂടുതൽ വ്യർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങളുടെ വംശത്തിന് ജന്മം നല്കാതിരിക്കൂ. അംശത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ പോലും സമാപ്തമാക്കൂ. ആദ്യം നിമിഷത്തിന്റെ കാര്യമായിരിക്കും, പിന്നെ അതിനെ മണിക്കൂറിൽ, ദിനത്തിൽ, മാസത്തിലായി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു മാസത്തിന് ശേഷം എന്ത് സംഭവിച്ചിരുന്നുവെന്ന് ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഒരു സെക്കന്റിന്റെ കാര്യമായിരിക്കും, അതിനാൽ ഭയക്കരുത്. ആഴത്തിലേക്ക് പോകൂ- ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആഴത്തിലേക്ക് പോകൂ, കാര്യത്തിന്റെ ആഴത്തിലേക്ക് പോകരുത്. ബാപ്ദാദാ അത്രയും ശ്രേഷ്ഠമായ അമൂല്യമായ രത്നങ്ങൾ

ചെറിയ ചെറിയ മൺ തരികളുമായി കളിക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ ചിന്തിക്കുന്നു-ഈ രത്നം രത്നങ്ങളുമായി കളിക്കുന്നതിന് പകരം മണ്ണുമായി കളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു! രത്നമാണ് രത്നങ്ങളുമായി കളിക്കൂ.

ബാപ്ദാദാ എത്രയോ സ്നേഹത്തോടെ പാലിച്ചു പിന്നെ മൺ തരികളെ എങ്ങനെ കാണാൻ സാധിക്കും. പിന്നീട് അഴുക്കായതിനു ശേഷം പറയുന്നു- ഇപ്പോൾ ശുദ്ധമാക്കൂ, വൃത്തിയാക്കൂവെന്ന്. ഭയപ്പെടുന്നു. ഇനി എന്ത് ചെയ്യും, എങ്ങനെ ചെയ്യും. മണ്ണുമായി എന്തിന് കളിക്കുന്നു. അതും ഭൂമിയിൽ കിടക്കുന്ന മൺതരികൾ . അതിനാൽ സദാ തന്റെ മൂല്യത്തെ അറിയൂ. ശരി.

അങ്ങനെ മുഴുവൻ കല്പത്തിലെ മൂല്യവാനായ ആത്മാക്കൾക്ക്, പ്രഭുവിന്റെ സ്നേഹത്തിന് പാത്രമായ ആത്മാക്കൾക്ക്, പ്രഭു പാലനയ്ക്ക് പാത്രമായ ആത്മാക്കൾക്ക്, പവിത്രതയുടെ ജന്മ സിദ്ധ അധികാരത്തിന്റെ അധികാരി ആത്മാക്കൾക്ക്, സദാ ബാബയും ഞാനും ഈ വിധിയിലൂടെ സിദ്ധി പ്രാപ്തമാക്കുന്ന ആത്മാക്കൾക്ക്, സദാ അമൂല്യ രത്നമായി രത്നങ്ങളുമായി കളിക്കുന്ന റോയൽ കുട്ടികൾക്ക് ബാപ്ദാദായുടെ സ്നേഹ സ്മരണയും നമസ്തേ.

പാർട്ടികളോട്- 1. സദാ ബാബയുടെ നയനങ്ങളിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്ന ആത്മാവായി സ്വയത്തെ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടോ? നയനങ്ങളിൽ ലയിക്കുന്നതാരാണ്? വളരെ ഭാര രഹിതമായ ബിന്ദു. അതിനാൽ സദാ ബിന്ദുവാണ്, ബിന്ദുവായി ബാബയുടെ നയനങ്ങളിൽ ലയിക്കുന്നവർ. ബാപ്ദാദാ നിങ്ങളുടെ നയനങ്ങളിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നു, നിങ്ങൾ സർവ്വരും ബാപ്ദാദായുടെ നയനങ്ങളിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നു. നയനങ്ങളിൽ ബാപ്ദാദായാണെങ്കിൽ മറ്റൊന്നും കാണപ്പെടില്ല. അതിനാൽ സദാ ഈ സ്മൃതിയിലൂടെ ഡബിൾ ലൈറ്റായിട്ടിരിക്കൂ- ഞാൻ ബിന്ദുവാണ്. ബിന്ദുവിന് യാതൊരു ഭാരവുമില്ല. ഈ സ്മൃതി സ്വരൂപം സദാ മുന്നോട്ടുയർത്തി കൊണ്ടിരിക്കും. കണ്ണുകളുടെ നടുവിൽ നോക്കൂ- ബിന്ദു തന്നെയാണ്. ബിന്ദു തന്നെയാണ് കാണുന്നത്. ബിന്ദുവില്ലായെങ്കിൽ(കൃഷ്ണമണി) കണ്ണുണ്ടായിട്ടും കാണാൻ സാധിക്കില്ല. അതിനാൽ സദാ ഇതേ സ്വരൂപത്തെ സ്മൃതിയിൽ വച്ച് പറക്കുന്ന കലയുടെ അനുഭവം ചെയ്യൂ. ബാപ്ദാദാ കുട്ടികളുടെ വർത്തമാന സമയത്തെയും ഭാവിയിലെ ഭാഗ്യത്തെയും കണ്ട് ഹർഷിതമാണ്. ഭാവിയിലെ ഭാഗ്യത്തെയുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള പേനയാണ് വർത്തമാന സമയം. വർത്തമാനത്തെ ശ്രേഷ്ഠമാക്കുന്നതിനുള്ള സാധനമാണ്- മുതിർന്നവരുടെ സൂചനകളെ സദാ സ്വീകരിച്ച് സ്വയത്തെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുക. ഇതേ വിശേഷ ഗുണത്തിലൂടെ വർത്തമാനത്തെയും ഭാവിയിലെയും ഭാഗ്യം ശ്രേഷ്ഠമായി മാറുന്നു.

2.സർവ്വരുടെയും മസ്തകത്തിൽ ഭാഗ്യത്തിന്റെ നക്ഷത്രം തിളങ്ങി കൊണ്ടിരിക്കുകയല്ലേ! സദാ തിളങ്ങുന്നുണ്ടോ? ഇടയ്ക്ക് മങ്ങുന്നില്ലല്ലോ? അഖണ്ഡ ജ്യോതിയായ ബാബയോടൊപ്പം നിങ്ങളും അഖണ്ഡ ജ്യോതി സദാ തിളങ്ങുന്ന നക്ഷത്രമായി മാറി. അങ്ങനെ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടോ. ദീപത്തെ അഥവാ നക്ഷത്രത്തെ ഇട്യ്ക്ക് വായു കുലുക്കുന്നില്ലല്ലോ? ബാബയുടെ ഓർമ്മയുണ്ടെങ്കിൽ അത് അവിനാശി തിളങ്ങുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളായിരിക്കും. മങ്ങലുണ്ടാകില്ല. ലൈറ്റും മങ്ങി കത്തുമ്പോൾ അത് അണയ്ക്കുന്നു, ആർക്കും അത് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. അതിനാൽ ഇതും സദാ തിളങ്ങുന്ന നക്ഷത്രമാണ്. സദാ ജ്ഞാന സൂര്യനായ ബാബയിൽ നിന്നും പ്രകാശം എടുത്ത് മറ്റുള്ളവർക്കും പ്രകാശം നല്കുന്നവർ. സേവനത്തിന്റെ ഉണർവ്വും ഉത്സാഹവും നിലനില്ക്കുന്നു. സർവ്വരും ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളാണ്, ശ്രേഷ്ഠമായ ബാബയുടെ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളാണ്.

ഓർമ്മയുടെ ശക്തിയിലൂടെ സഫലത സഹജമായി പ്രാപ്തമാകുന്നു. ഓർമ്മയും സേവനവും എത്രത്തോളം ഒപ്പമുണ്ടൊ, ഓർമ്മയുടെയും സേവനത്തിന്റെയും സന്തുലനം സദാ സഫലത പ്രാപ്തമാക്കി തരുന്നു. അതിനാൽ സദാ ശക്തിശാലി ഓർമ്മയുടെ സ്വരൂപത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം ഉണ്ടാകുന്നതിലൂടെ ശക്തിശാലി ആത്മാക്കൾ ആഹ്വാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു, സഫലത ലഭിക്കുന്നു. ലൗകീക കാര്യം നിമിത്തം മാത്രമാണ് എന്നാൽ സ്നേഹം ബാബയിലും സേവനത്തിലുമാണ്. ലൗകീകവും സേവനത്തിന് വേണ്ടിയാണ്, തന്റെ താല്പര്യത്തിനനുസരിച്ചല്ല ചെയ്യുന്നത്, നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് ചെയ്യുന്നു, അതിനാൽ ബാബയുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ കൈ കുട്ടികളുടെ കൂടെയുണ്ട്. സദാ സന്തോഷത്തിൽ പാട്ട് പാടൂ, നൃത്തം ചെയ്യൂ, ഇത് തന്നെയാണ് സേവനത്തിന്റെ സാധനം. നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം കണ്ട് മറ്റുള്ളവർക്കും സന്തോഷമുണ്ടാകും, അപ്പോൾ ഇത് തന്നെ സേവനമാകും. ബാപ്ദാദ കുട്ടികളോട് സദാ പറയുന്നു- എത്രത്തോളം മഹാദാനിയാകുന്നുവൊ അത്രത്തോളം ഖജനാവ് വർദ്ധിക്കുന്നു. മഹാദാനിയാകൂ, ഖജനാക്കളെ വർദ്ധിപ്പിക്കൂ. മഹാദാനിയായി വളരെയധികം ദാനം ചെയ്യൂ. ഈ ദാനം ചെയ്യുക തന്നെയാണ് എടുക്കുക. നല്ല വസ്തുക്കൾ ലഭിക്കുന്നത് നല്കാതിരിക്കാൻ സാധിക്കില്ല.

സദാ തന്റെ ഭാഗ്യത്തെ കണ്ട് ഹർഷിതരായിരിക്കൂ. എത്രയോ വലിയ ഭാഗ്യം ലഭിച്ചു, വീട്ടിലിരിക്കെ ഭഗവാനെ ലഭിക്കുക ഇതിനേക്കാൾ വലിയ ഭാഗ്യം മറ്റെന്താണ്! ഈ ഭാഗ്യത്തെ സ്മൃതിയിൽ വച്ച് ഹർഷിതരായിരിക്കൂ. അപ്പോൾ ദുഃഖവും അശാന്തിയും സദാ കാലത്തേക്ക് സമാപ്തമാകും. സുഖ സ്വരൂപരും, ശാന്ത സ്വരൂപരുമായി തീരും. ആരുടെ ഭാഗ്യത്തെയാണൊ സ്വയം ഭഗവാൻ നിർമ്മിക്കുന്നത് അവർ എത്ര ശ്രേഷ്ഠമാണ്. അതിനാൽ സദാ സ്വയത്തിൽ പുതിയ ഉത്സാഹം, പുതിയ ഉണർവ്വിനെ അനുഭവം ചെയ്ത് മുന്നോട്ട് പോകൂ കാരണം സംഗമയുഗത്തിൽ ഓരോ ദിനത്തിൽ പുതിയ ഉണർവ്വും, പുതിയ ഉത്സാഹവുമാണ്.

ഇപ്പോൾ പോകുന്നത് പോലെയല്ല. സദാ പുതിയ ഉണർവ്വും ഉത്സാഹവും സദാ മുന്നോട്ടുയർത്തുന്നു. ഓരോ ദിനം തന്നെ പുതിയതാണ്. സദാ സ്വയത്തിൽ അഥവാ സേവനത്തിൽ ഏന്തെങ്കിലും നവീനത തീർച്ചയായും ഉണ്ടാകണം. എത്രത്തോളം സ്വയത്തെ ഉണർവ്വിലും ഉത്സാഹത്തിലും വയ്ക്കുന്നുവൊ അത്രയും പുതിയ പുതിയ ടച്ചിംഗ് ഉണ്ടായി കൊണ്ടിരിക്കും. സ്വയം ഏതെങ്കിലും മറ്റ് കാര്യങ്ങളിൽ ബിസിയായിരിക്കുമ്പോൾ ടച്ചിംഗ് ഉണ്ടാകില്ല. മനനം ചെയ്യൂ എങ്കിൽ പുതിയ ഉത്സാഹം ഉണ്ടാകും.

ബന്ധനമുള്ളവർക്ക് സ്നേഹ സ്മരണ നല്കി കൊണ്ട്- ബന്ധനമുള്ളവരുടെ ഓർമ്മ സദാ ബാബയുടെയടുത്ത് എത്തുന്നു, ബാപ്ദാദ സർവ്വ ബന്ധനമുള്ളവരോട് പറയുന്നു- യോഗം അർത്ഥം ഓർമ്മയുടെ താല്പര്യത്തെ അഗ്നിയുടെ രൂപരമാക്കൂ. സ്നേഹം അഗ്നിയുടെ രൂപമാകുമ്പോൾ അഗ്നിയിൽ സർവ്വതും ഭസ്മമാകുന്നു. അപ്പോൾ ഈ ബന്ധനവുംസ്നേഹത്തിന്റെ അഗ്നിയിൽ സമാപ്തമാകും, സ്വതന്ത്ര ആത്മാവായി ചെയ്യുന്ന സങ്കല്പത്തിനനുസരിച്ച് സിദ്ധിയെ പ്രാപ്തമാക്കുന്നു. സ്നേഹിയാണ്, സ്നേഹത്തിന്റെ ഓർമ്മ ലഭിക്കുന്നു. സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രതികരണമായി സ്നേഹം ലഭിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഓർമ്മയെ ശക്തിശാലി അഗ്നി രൂപമാക്കൂ. പിന്നെ സന്മുഖത്ത് എത്തി ചേരുന്ന ദിനം വന്നു ചേരും.

വരദാനം - സദാ ആത്മീയ സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്ത് മറ്റുള്ളവരുടെയും ആത്മാവിനെ കാണുന്ന ആത്മീയ റോസാ പുഷ്പമായി ഭവിക്കട്ടെ.

ആത്മീയ റോസാ പുഷ്പം അർത്ഥം സദാ ആത്മീയ സുഗന്ധമുള്ളവർ. ആത്മീയ സുഗന്ധമുള്ളവർ എവിടെ നോക്കിയാലും, ആരെ നോക്കിയാലും ആത്മാവിനെ തന്നെ കാണും, ശരീരത്തെ കാണില്ല. അതിനാൽ സ്വയവും സദാ ആത്മീയ സ്ഥിതിയിലിരിക്കൂ, മറ്റുള്ളവരുടെയും ആത്മാവിനെ തന്നെ കാണൂ. ബാബ ഉയർന്നതിലും വച്ച് ഉയർന്നതാണ്, അതേപോലെ പൂന്തോട്ടവും ഉയർന്നതിലും വച്ച് ഉയർന്നതാണ്, ഈ പൂന്തോട്ടത്തിന്റെ വിശേഷ അലങ്കാരം നിങ്ങൾ ആത്മീയ റോസാ പുഷ്പങ്ങളായ കുട്ടികളാണ്. നിങ്ങളുടെ ആത്മീയ സുഗന്ധം അനേക ആത്മാക്കളുടെ മംഗളം ചെയ്യുന്നു.

സ്ലോഗൻ- മര്യാദകളെ ലംഘിച്ച് മറ്റുള്ളവർക്ക് സുഖം നല്കിയെങ്കിൽ അതും ദുഃഖത്തിന്റെ കണക്കിൽ ശേഖരിക്കപ്പെടുന്നു.